

-; Yanına otur.... Bu kardaşımız da Ortadoğu'dan mezun fizikçi. Henüz şimdi vazife almada daha.

-; Geride yer var.

-; Burada bir paragraf var abi. Okuyacağım, suali sonra.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

“Ey kardeşlerim! Mesleğimiz, tecavüz değil, tedafü'dür, hem tahrib değil tamirdir.”

(Kastamonu Lâhikası S:77)

Hulusi Bey; Hem tahrip değil?

-; **Tamirdir.**

Hulusi Bey; Tamirdir.

-; **“Hem hâkim değiliz mahkûmuz. Bize tecavüz eden hadsizdirler. Mesleklerinde elbette çok mühim ve bizim de malımız hakikatlar var.”**

Hulusi Bey; Mesleklerinde de bu var.

-; **“Çok mühim ve bizim de malımız hakikatlar var.”**

Hulusi Bey; Evet.

-; **“O hakikatların intişarına bize ihtiyaçları yoktur.”**

Hulusi Bey; Evet.

-; **“Binler o şeyleri okur, neşreder adamları var. Biz onların yardımlarına koşmamızla, omuzumuzdaki çok ehemmiyetli vazife zedelenir ve muhafazası lâzım olan ve birer taifeye mahsus bir kısım esaslar ve âlî hakikatlar kaybolmasına vesile olur.”**

-; Buradaki “Biz onların yardımlarına koşmamızla, omuzumuzdaki çok ehemmiyetli vazife zedelenir ve muhafazası lâzım olan ve birer taifeye mahsus bir kısım esaslar ve âlî hakikatlar kaybolmasına vesile olur”. Buradaki birer taife, bir kısım esaslar ve âlî hakikatlar hangileri oluyor?

Hulusi Bey; Onları biz cebirle hıfzetmiyoruz, baskılandırmıyoruz. Onlar elbette biliyorlar. Bu bildikleri şeylerin bir kısmını biz de biliyoruz. Bunlar bizim malımızdır. Biz onlara “Siz bilmiyorsunuz” demiyoruz. Fakat bizim çok mühim ve şu asra mahsus Kur’ânî, imanî hizmetimiz var. Onu bırakıp onların senelerce uğraştıkları, elde ettikleri şeylere yardım için, “Biz de sizin bildiğinize yardıma geldik” demeye onların ihtiyacı yoktur. Onların ihtiyacı yoktur. Fakat biz eğer onlara yardıma gidersek, o zaman elimizdeki işi bırakmış, kafamızdaki meşgaleyi bozmuş oluruz. Başka şeyleri eder. Yani üzerimize lazım olmayan, meşgul olmamızı icap etmeyen şeylerle meşgul olmaya kalkarız. Abesle iştigal etmiş oluruz. Faide yerine zarar getirir. O zatlar elbette bu şeyi, bu tahsilin bu mertebesine kadar gelmeleri boşuna

değil. Onların o bildiklerine bizden yardıma da ihtiyaçları yoktur. Fakat bizim işimiz doğrudan doğruya şu asra bakan, Kur'ân'ın sırr-ı icazını beyan etmektir. O da ihtiyarımızla değil, iktidarımızla değil, belki kader-i ilahînin tensibiyle olmuştur. Biz şu hizmetimizde, bu hizmetimizde devam etmeye mecburuz, mesul oluruz. Çünkü bir ihsan-ı ilahî olarak omuzumuza konulmuş, bir ihsan-ı ilahîdir bu. Bizi bu hizmete layık gören var. Şu asrın ihtiyacına cevap verecek Kur'ân'ın icazının, belagatının şu asra bakan kısmını şu mübarek eserler vasıtasıyla ne istifade ediyorsak onları etrafımıza yaymaya bakacağız. Tesir meselesi; ben yaparım, ben halkı irşat ederim, onlara bütün hakaiki elle tutulacak gözle görülecek vaziyete kadar getiririm, ben, ben yok zaten. Ben yok. Risale-i Nur konuşuyor. Kur'ân'ın bütün surları yıkılmıştır. Kur'ân tek başıyla kendi hakaikini, icazını beyan ediyor. Tek başıyla müdafaa ediyor. Kur'ân'ın etrafında; Kur'ân'a gelinceye kadar onların geçilmesi zaruri olan İslam kalesinin etrafındaki surlar var, o surlar yıkılmış harap olmuştur. Nedir o surlar? Mesela hurufat-ı Kur'âniye kaldırılmış, camilerin arkasındaki tekkeler sedd-ü bend-ü ilga edilmiş. Zaviyeler, dinî hücreler yasak edilmiş. Kur'ân, yalnız Kur'ân olarak okunması kalmış. Evet onun tecvidi var, hıfzı var, ona zemin açılmış. Fakat Kur'ân'ın bu asra bakan - Kur'ân'ın mucize olduğu muhakkak, mucize olması ile beraber bu zamana bakan - icazı var ki gizli kalmış. O gizli icazını bu zamanda beyan etmek Cenabı Hak bir kuluna müyesser etmiş. Ona denilmiş ki “Bu sırr-ı icaz-ı Kur'ân'ı beyan et!”. O da beyan ediyor. Şimdi bu vazifeyi bırakıp onların bildikleri müktesebatlarına müdahale (edip) yardımcı olmak, “Ben de sizin okuduğunuz şeyden biraz bendeniz de anlarım” deyip onlara gülünç bir vaziyete girip “Seni nerede bileceğiz canım, biz senelerce emek çektik. Sen ey molla, bizim işimizden anlamazsın, çizmeden yukarı çıkmak!” dedirtelim mi yani? Fakat desek ki “Biz sırr-ı icaz-ı Kur'ân'ı beyan eden bir zatın eserlerinin neşredildiği bir zamana rastladık. Biz ondan faidelendik. İsteyen bu eserlere baksın”, kendisinin ihtiyacı var mıdır yok mudur elbette anlayacak. İhtiyacı varsa yine o müktesebatını bohçaya koyup atmasın, o kendisine lazım olacak. Fakat o hususta bizden de bir yardım beklemesin. Biz de işimizi bırakıp onların bildikleri şeye yardım için “Biz de size yardım edelim”, onu da demeyelim, dersek yerine bu olur. Vazifemiz olmayan şeye, hakkımız olmayan şeye müdahale etmiş oluruz. Burada işin içinden çıkamayız da, belki gülünç bir vaziyete gireriz. Bizim anladığımız mana bu kısacası, yani sizin son altta (?) söylediğiniz yahut bize anlatmak istediğiniz şeyden bizim anladığımız mana bu. Sizi tatmin etmediyse bir daha konuşalım, bir daha okuyun bir daha görüşelim.

-; Bu kısmı tamam. Yalnız şurada “**muhafazası lâzım olan ve birer taifeye mahsus bir kısım esaslar ve âlî hakikatlar kaybolmasına vesile olur.**”

-; Bu birer taife hangi taifeler olabilir, şu asrımızda?

Hulusi Bey; Taifeden çok ne var? Şimdi; Habib-i Ekrem (sav) Efendimiz Hazretleri “Ümmeti Muhammed 73 fırkaya inkısam edecek” - bunu ehli ilim bilirler. 73 fırkaya inkısam edecek. Bunların taifelerinin hangi taife olduğunu ben bilmiyorum. “Fakat 72'si de dalalettedir” - Bunlar hakikatin yolunu şaşırılmışlardır - “Bir fırka var ki nâciyedir, onlar kurtuluşa mazhardırlar”. Bu sual de yine Peygamber Efendimiz'e sorulmuş, onlar kimlerdir - “Benim ve ashabımın yolunda gidenlerdir.” (Ahmed b. Hanbel, 3/145; Zevaid, 6/226). Şu fırka-i nâciyenin dışındakiler, o taifeler dediğim benim kanaatimce onlardır. Eee şimdi biz onlara yardım edelim, ne diyor orda taifelere?

-; **“O hakikatların intişarına bize ihtiyaçları yoktur.”**

Hulusi Bey; Evet. Onlar kendilerince bir şey tutturmuşlar. Şimdi bir Şiiyi Ehli Sünnet itikadına yanaştıramazsın. “Bizimki doğrudur” der. Şiiyyül mezhep bir adamı sen bülbül olsan, bütün hakikatleri ona beyan etsen o diyecek “Ben Ehli Sünnetin itikadına mecbur değilim”. Biz de onlarla münakaşa etmiyoruz. Onlar kendilerini İslam’a mahsup ediyorlar, biz de diyoruz “Peki biz de sizi Müslüman zannediyoruz, kabul ediyoruz. Yeter ki bize muhalefet etmeyin. Biz size ilişmiyoruz, çünkü ilişecek daha var. Büsbütün Kitabullah’ı inkar edenler...”

-; Allah’ı inkar edenler

Hulusi Bey; İslamiyet’i kabul etmeyenler var. Zındıklar çok, kafirler çok. Onlara karşı kuvvetimizi kullanmamız lazım. Bugün görüyorsunuz işte, hadisat-ı âlemden. Bugün Irak’la İran’ın şeysi var. Efendim İran’da ne var ki, İran ne deme şimdi. İran’da Sadi-i Şirazi de var. Evet, mezhebimizin imamı, yani Hanefi mezhebinin imamının aslı Horasan’dan gelme, o taraftan gelme. Sahabe-i Kiramın birçokları oralardan gelmiş, İslamiyet’in içerisine girmişler. Yani oradan böyle İslamiyet’in gözbebeği denilecek zevat da yetişmiş. Fakat bugünküler başka bir tarîk tutmuşlar. İşte .. bir İslam Cumhuriyeti ilan ettiler. Acaba yani asrı saadetteki İslamiyet’in beklediği bir yolda gidiyorlar mı gitmiyorlar mı? Şimdi bunun münakaşası değil. Madem bunlar Müslümanız diyorlar, peki Müslümanlar. Beraber hacca da gidiyoruz. Fakat Cibril kapısından girerler, Peygamber Efendimiz’in türbesini uzaktan ziyaret ederler, daha yakına gitmezler. Çünkü yakınında Hz Eba Bekir, Hz Ömer var. Bunların onlara da düşmanlıkları muhakkak. Onları düşman telakki ediyorlar. Şimdi siz bunları, bunu karıştırmaya lüzumumuz yok. Değil öyle, mesela Rafizî denilen bir zümreyle dahi geçimi tavsiye ediyor. Nasıl geçineceğiz onlarla? Onlar Ehli Beyte taraftarlar, yani laf olsun diye. Ehli Beyte taraftarlar, Ehli Beyte muhipler. Biz de diyeceğiz: “Biz de Ehli Beyte muhibbiz”. Değil miyiz? Ehli Beyti severiz. Ehli Beyt denilen kim? Peygamber Efendimiz, Hz Ali, iki oğlu, kızı Hz Fatıma. E biz bunlara taraftar değil miyiz, biz bunları sevmez miyiz? Severiz, ama onların sevgileri gibi sevgi değil. Onlar Hz Ali’yi seviyorlar, nasıl seviyorlar? Hz Ali’yi sevenler o kadar tenevvü etmiş ki; o kadar değişik, ya.nlış fikirler var ki. Güya Cebrail yanlış getirmiş vahyi, Hz Ali’ye verecekken Hz Muhammed (sav)’e vermiş. Böyle saçma fikirlere de elbette ehemmiyet vermiyoruz. Onu karıştırmak işimize gelmiyor. Madem ki Müslümanız diyorlar, peki Müslümansınız. Daha şimdi (?) . Müslümansanız Müslümanlara gölge etmeyin, ihsan istemiyoruz, vesselâm. Bize gölge düşürmeyin, hizmetimize mani olmayın, İslamiyet’in sarsılmaz esaslarına müdahale etmeyin. Biz size nasıl ilişmiyorsak, sizin yanlışlarınızı karıştırıp ortaya, yere, âleme ilan etmiyorsak, siz de Ehli Sünnetin itikat ettikleri esaslara karşı hasımane vaziyet almayın.

-; Evet.

Hulusi Bey; Buyur.

-; **“Biz onların yardımlarına koşmamızla, omuzumuzdaki çok ehemmiyetli vazife zedelenir ve muhafazası lâzım olan ve birer taifeye mahsus bir kısım esaslar ve âlî hakikatlar kaybolmasına vesile olur.”**

Hulusi Bey; İşte biz ihsan-ı ilahî tarafından omuzumuza konulmuş ihlası, İhlas Risalesinde beyan edilen şeyi bu omuzumuza eğer biz kendimiz bu işi yaptık, ihtiyarımızla bu işe girdik dersek öyle değil. İhlası okuyun, en az laakal 15 günde bir okunması tavsiye edilen İhlası. Diyor ki; ihsan-ı ilahî tarafından omuzumuza konulmuş olan şu hizmete karşı mükellef olduğumuz vazifeyi yapacağız. Allah'ın vazifesine karışmayacağız. O Allah'ın şeyi. Lütfen İhlas Risalesinin başındaki bir iki satırı okuyun. İlk satır, fazla lüzum yok yani. Dünya küsse, bütün halk reddetse, durumumuzda bir değişiklik olacak mı? Oradaki tabiri okuyun, daha fazlası şimdilik kalsın.

-;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hulusi Bey; Yalnız oralarını oku.

-; Birinci düsturu mu okuyayım efendim?

Hulusi Bey; Evet. Amelinizde rıza-ı ilahî olmalı.

-; **“Birinci Düsturunuz: Amelinizde rıza-yı İlahî olmalı. Eğer o razı olsa, bütün dünya küsse ehemmiyeti yok.”**

(Lem'alar/160)

Hulusi Bey; Bütün dünya küstü size, ehemmiyeti yok.

- ; **“Eğer o kabul etse, bütün halk reddetse”**

Hulusi Bey; Allah'ın bütün yarattıkları da, hepsi “Biz reddediyoruz, kabul etmiyoruz” deseler

-; **“Tesiri yok.”**

Hulusi Bey; Tesiri yok.

-; **“O razı olduktan ve kabul ettikten sonra, isterse”**

Hulusi Bey; Hikmeti iktiza ederse

-; **“Hikmeti iktiza ederse”**

Hulusi Bey; Siz istemek talebinde olmasanız dahi

-; **“Sizler istemek talebinde olmadığımız halde, halklara da kabul ettirir, onları da razı eder.”**

Hulusi Bey; Bunlar razı olmayanlar mı, bu Risale-i Nur dairesine giren ve günbegün artan bu insanlar? Rızasıyla mı girmişler yoksa kerhen mi girmişler?

-; Haşa, rızasıyla.

Hulusi Bey; Rızasıyla.

-; **“Onun için, bu hizmette doğrudan doğruya yalnız Cenab-ı Hakk'ın rızasını esas maksat yapmak gerektir.”**

Hulusi Bey; Daha nasıl söylensin? Evet.

-; İkinci düsturu da okuyalım mı efendim?

Hulusi Bey; Oku, ikinci düsturu da oku.

-; **“İkinci Düsturunuz: Bu hizmet-i Kur'aniyede bulunan kardeşlerinizi tenkid etmemek”**

Hulusi Bey; O da var.

-; **“Ve onların üstünde faziletfürüşluk nev'inden gıpta damarını tahrik etmemektir.”**

Hulusi Bey; Yani bu hizmette bulunanlar birbirine karşı nasıl davranacak?

-; Evet.

Hulusi Bey; “Sen anlıyorsun ben anlamıyorum”, nefsi ona söylerse bile yok. Biz nefsimizin böyle müsaade etmeyeceğiz buraya gitmesine. Madem ki bu işte arkadaşlık var, uhuvvet var. Biz bir işe ihtiyarımızla değil, belki irade-i ilahîye ile, kader-i ilahînin sevkiyle girmişiz; öyleyse onun kaderini ittiham etmeyeceğiz, onun rızasına sa'y edeceğiz. Bundan başka bir sistemimiz yok, bir usulümüz yok. İsteyen kabul eder isteyen kabul etmez, alakamız yok. Evet.

-; **“Çünkü nasıl insanın bir eli diğer eline rekabet etmez”**

Hulusi Bey; Bu aradaki şeyler. Bunları okursak eğer bütününü okumamız lazım. Şimdi arada taife maife dediği şeyler, zihnimize ilişmiş. Elbette Ümmeti Muhammed - Peygamber Efendimiz böyle buyuruyor. Bak; Yahudiler, İsraililer, onlar 71 fırkaya inkısam etmiş. Hangisini biliyoruz? Onlarda da bölünme var. Hıristiyanlar 72 fırkaya bölünmüş. Ümmeti Muhammed ise - 73 fırkaya inkısam etmiş. Şimdi biz Cenabı Hakk'a hamdolsun diyelim ki, biz fırka-i nâciye olduğu Peygamberimiz'in tasdikiyle sabit olan Ehli Sünnet Vel Cemaat mezhebinin salikleriyiz. Bu arada Cenabı Hak bizi tuttu getirdi, yine o kaderinin ilcaâtıyla bizi Risale-i Nur dairesine soktu.

-; Elhamdulillah.

Hulusi Bey; Bizi bu hizmete hadim yaptı, layık gördü. Burdaki düstürlara riayet etmemiz lazım. Üst tarafı; şunun şu eksliğini düzeltelim, berikinin bu noksanını gidereyim. Âlemin noksanını düzeltmek değil, biz kendi eksikimizi tamamlamaya bakalım. Bize necat verecek, selamet verecek bir yolu Cenabı Hak açmış bize. Orada kendi kaderinin sevkiyle bizi sülûk ettirmiş, gidiyoruz. Bir hizmette bulunuyoruz. Bize kardeş olduğumuzu da nass-ı Kur'ân'la bildirmiş.

“أَتَمَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةً” fermanı var. Bunu da bilin, birbirlerinize rekabet etmeyin. Herhalde kardeşinize karşı iyi niyetli olun.

“خَيْرُ النَّاسِ مَنْ يَنْفَعُ النَّاسَ” sırrına tevfik-i hareket edin.

“خَيْرُ النَّاسِ مَنْ يَنْفَعُ النَّاسَ” İnsanların hayırlısı, insanlara menfaatli olandır. Bu menfaat meselesine gelince yine Kur’ân’a dönelim. Bak ne diyor Cenabı Hak Kur’ân’da

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿١﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٢﴾

“Bir gün gelecek, o zaman mal ve evlat fayda vermeyecektir; fakat kalb-i selim fayda verecek.” Bozulmamış kalp fayda verecek. Acaba kalp bozulur mu, bozulursa neden bozulur? Kalbin Fâtır-ı Hâlık’ı olan Allah, kalbi vermiş ki kendi muhabbetine tahsis edilsin. Biz O’nun muhabbetini bırakmış, başka fani şeylere, kırılacak şeylere bâkî şeyler gibi ehemmiyetle bakmışız. Elbette bundan o kalp bozulur, bozuldu. Kalp bozulursa, bir adamın kalbi, zâhir kalp yani sol meme altındaki umumiyetle, sol meme altındaki kalbi bozuk olursa, o adamın sıhhati tam mıdır?

-; Hayır.

Hulusi Bey; Kalp hastası, kalbi hasta. Diğer cihazat acaba yardım edebilirler mi, kalbi tamir edebilirler mi?

-; Hayır.

Hulusi Bey; Esas kumandan olan kalp hasta olursa, onu tamir etmek imkansız olur. Bu da hasta olması Muhabbetullah’ın gayrı ile onu doldurmaya çalışmaktır. Biz de hoşumuza giden her şeye sevgimizi veriyoruz, kim bize değneği gösterirse ondan korkuyoruz. Kim bize bir lokma ekmek gösterirse, biraz açlık zamanımıza gelirse ona muhabbet ediyoruz. Bunlar kalbin muhabbetini israf etmektir, yersiz yerlere sarfetmektir. O zaman kalbimiz fesada uğrar, nitekim uğramış. Elhamdulillah Risale-i Nur şakirtlerinin çoğalması, onlar bu sırrı anlamışlar.

“أَتَمَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةً” sırrını anlamışlar. Bizi Cenabı Hak Kur’ân’ın bayrağı altında

toplamış, tevhid güneşi altına almış. Bunun nuru altında birleştirmeye getirmiş, ayrılıktan kurtarmış. Bizi bu nimete layık gördükten sonra, biz elbet başka nurlara, başka feyizlere kulak vermememiz lazım gelir. Madem ki Kur’ân’ın feyzi demek olan, nuru demek olan Risale-i Nur’un sırr-ı icazından bahseden elimizde bir zat tarafından hazırlanmış, hayatı mukabilinde, hayatını sarfederek, bizim için onun hazırladığı eserlerdeki bize lüzumlu maddelere, lüzumlu ehemmiyetli şeylere çok ehemmiyetle bakmak, onları kendimize söylenecek yapılacak işlerse işlerimizi onunla süslemek, kaçınılacak şeylerse onlardan yılandan akrepten kaçır gibi kaçmak bir vazife olmak lazım geliyor. Biz buna doğru hareket edelim. Üst tarafı âlemin

hadisatı, içimizde olsun dışımızda olsun, dünyada her şey oluyor, bunlara ibret nazarı ile bakmak lazım. Fazla meşgul olmamak lazım. Üstadımız buyuruyor ki: Hadisatı âleme pencerelerden bakın ama içlerine girmeyin. Âlemin olaylarına bugünkü tabirle, âlemin olaylarına yani ben de gireyim de biraz yardım edeyim haklıya; haksıza, haksız gördüğüm tarafa sopayı göstereyim, kılıcı göstereyim, korkutayım. Haklıya da senin imdadına yetiştim diyeyim

www.hulusiyahyagil.com